

Marilonah Copra

Low action island girl

Acht jaar geleden spraken we Marilonah voor De Bassist. Met een Ibanez-endorsement op zak en veel nieuwe projecten en plannen, waaronder een masterclass op 30 mei tijdens de Bridge Guitar Convention, vonden we het hoog tijd om weer eens af te spreken voor een update.

Marilonah heeft het druk. Vlak voordat ze voor een maand naar Curaçao ging met Arp Frique en voor familiebezoek, vonden we tijd om af te spreken in 'onze' Q-Factory. Natuurlijk stonden alle nieuwe projecten op de vragenlijst, maar laten we eerst nog eens in haar bijzondere verleden duiken. Marilonah werd geboren in Lelystad en op haar zesde verhuisde ze met moeder en broer naar Curaçao. Op die leeftijd begon ze ook met de bas.

'Ik kom uit een grote, muzikale familie, mijn oma had acht kinderen en heel veel kleinkinderen. Ze wilde de kleinkinderen helpen met muziek, want ze is liefhebber, en mijn opa – die ik nooit gekend heeft – speelde trompet in allerlei bands op Curaçao. Mijn oma besloot instrumenten voor alle kleinkinderen te financieren. Mijn meest muzikale oom, die ook het conservatorium heeft afgerond, kreeg als taak ieder kleinkind het juiste instrument te geven. Het was heel anders gelopen als ik een viool had gekregen, maar ik kreeg een bas. Dat vond ik helemaal niet leuk, ik vond het echt een mannen-instrument.'

De bas werd je dus een beetje opgedrongen. Was er geen kans om te wisselen?

'Het mocht wel, maar iedereen was blij met wat ze hadden behalve mijn nicht en ik. Ik wilde met haar dwarsfluit ruilen, maar zij wilde ook geen bas spelen, haha. Toen ik zeven was deed ik mijn eerste optredens met mijn neven, iedereen vond het zo cool: dat kleine meisje met die grote bas en toen heb ik me er toch vol op gestort. Ik speelde ook in twee verschillende jeugdorkesten. In een orkest waar ik contrabas speelde en in dat van mijn oom Franse Hoorn omdat hij vond dat ik meer moest leren. Ik zong ook in een koor van mijn tante, maar ik zie mezelf nog altijd niet als zangeres; meer als bassist die ook zingt.'

Laatste zetje

Je kwam weer naar Nederland voor een muziekleiding toch?

'Ik heb in Zwolle MBO Muziek gedaan, inderdaad. Door omstandigheden heb ik dat niet afgemaakt, dus ik had een baantje in een Vans-winkel en Niels Nieuborg, oftewel Arp Frique, had me in 2017 benaderd om in zijn band te spelen. Iemand herinnerde me er aan dat mijn doel was om conservatorium te doen. Ik had niks te verliezen, dus ik dacht: ik probeer het, en in 2020 ben ik aangenomen op de Popopleiding van het Conservatorium van Amsterdam. Mijn Cousin Chrissie Quast - ze speelde met Merol en nu met Naomi Sharon - gaf me het laatste zetje. Ik dacht dat pop echt pop was. Justin Bieber. Toen ik Chrissie iets van Hiatus Kaiyote hoorde doen, was ik om. Ik deed trouwens auditie met Teen Town van Jaco Pastorius, Get On The Floor van Michael Jackson en een eigen nummer.'

Zijn er bassisten die je nu inspireren?

'Jimmy Haslip, Dave LaRue van Steve Morse, altijd Jaco en Hadrien Feraud. Ik leer van iedereen specifieke dingetjes.'

We spoelen een klein stukje door en inmiddels speel je over de hele wereld met Arp Frique.

'En met The Mauskovic Dance Band. Hun bassist Mano Hollestelle gaat lekker met Baby Berserk en ik ben de invaller. Met Mauskovic speelde ik in Australië, Nieuw-Zeeland en we deden een tour door de Slavische landen.'

Zijn die twee bands te combineren?

'Arp Frique heeft voorrang, maar daarvan weet ik de optredens al voor het hele jaar. Stel dat ik een heel groot optreden kan doen met Mauskovic en op dezelfde dag is er een klein optreden met Arp Frique, dan zoek ik een invaller voor de laatste. Ik heb maar één gig met Arp Frique & The Perpetual Singers gemist.'

En dan is er je eigen album en band, waar we het acht jaar geleden al over hadden!

'Haha, ja, maar dit jaar komt ie echt uit! Zonder boeker had ik dit jaar aanvragen voor Wilde Weide, Oerol en Bassfest. Wilde Weide was de eerste keer dat ik mijn nummers live speelde en zag hoe mensen er op reageerden. Dat was een ongelooflijk gevoel. Ik kan het niet uitleggen.'

'Ik zag hoe mensen op mijn nummers reageerden, dat was een ongelooflijk gevoel: euforisch!'

Euforisch! Ik wist meteen dat ik dit wilde blijven doen. Ik hoef er niet per se wereldberoemd mee te worden, maar ik wil wel dat mensen blij worden van mijn muziek. Muziek kan helend werken. Ik hoop op de juiste festivals over de wereld te spelen om ervaring op te bouwen, mensen te ontmoeten, te verbinden en om mijn muziek te delen met mensen. Ik ben wel opeens ook bandleider en ik heb veel meer respect voor Niels gekregen, voor hoe hij dat doet met een tienkoppige band.'

Boom Bap

Je vertelde me dat je nu ook into hiphop bent. Vertel!

'Hiphop was een genre dat ik had overgeslagen. Ik ben er nooit zo ingedoken als in andere genres. Ik kreeg weer contact met oude vrienden die hiphop maakten en ik ben er met een producers-oor ingedoken. Ik produceer mijn eigen album natuurlijk ook. Ik maak old school Boom Bap. Ik ga op zoek naar beats van oude, obscure nummers op YouTube en die chop ik in kleine stukjes, die ik in een sampler zet. Ik maak nummers waarop ik bas en

keyboards zet en ik rap zelf. Ik zit nu in collectief H.C5, met twee andere rappers, Vief en BPDiva, en we hebben al opgetreden.'

H.C5 klinkt logisch voor een drietal. Speel je live ook bas?
 'Ik doe nu alleen vocals, ik ben ook anders gekleed en heet dan Mari-Jah. Omdat ik bassist ben, ligt de focus wel op de bas in de nummers. Het is niet alleen laag, maar het zijn echte leuke baslijnen. Dat maakt mijn nummers ook anders. Ik zou wel willen optreden met rap én bas, maar dan dus onder die andere naam en "brand". En ik wil eerst het album van H.C5 afmaken. Dat gaat sneller dan mijn soloalbum, haha!'

Ibanez en Ampeg

Natuurlijk moeten we het over Ibanez hebben. Daar speel je al lang op.

'Ik begon in Curaçao met een onbekend merk bas. Die was niet goed genoeg voor een muziekleiding, ik wilde graag een Fender en in Nederland kreeg ik een Fender Dimension Bass van mijn broer. Ik kocht zelf later een mooie, oude maar zware Westone Thunder 1A en ik heb een paar bassen van Robert Edsen gekregen. De

'Ik zat even op de E-snaar in plaats van de A en dacht: opletten en oefenen, Mari!'

donkerbruine Ibanez SR is echt mijn baby geworden. Die heeft 24 frets, daardoor ben ik meer hoog op de hals gaan spelen en de sound past beter bij Arp Frique. Ik heb trouwens altijd een zeer lage actie, ik ben een low action girl.'

Sinds eind vorig jaar ben je endorser en je hebt een mooie, blauwe vijfsnarige BTB. Hoe kwam dat tot stand?

'In 2019 speelde ik voor de tweede keer met Arp Frique op ESNS. De mensen van Tama, eigenlijk de drumbroer van Ibanez, zagen ons en onze drummer Emmanuel Afriyie, oftewel Els, kreeg een endorsement. Ik denk dat ze me daarvan kennen. Iemand van Tama vroeg me via Instagram mijn gegevens, ik werd gebeld en Stefano van Ibanez vroeg of ik een endorsement wilde aangaan. Ik kon het bijna niet geloven, het is heel vet, dus ik zei ja! Ik mocht een bas kiezen en ik koos voor de BTB. Er komt ook een nieuwe Mode Bass aan.

'Mijn oom op Curaçao heeft drie bassen die ik ooit krijg. Een Ibanez SR, een zware, oude Ibanez Musician en een Ampeg Baby Bass. Een soort elektrische upright die veel in salsamuziek wordt gebruikt.'

Het valt me op dat je voor je eerste endorsement-Ibanez een vijfsnaar koos.

'Ik speelde altijd viersnarig tot ik door Bnnyhunna voor zijn all-girlband werd gevraagd, met Nadesh Ligthart op drums. Hij had een Sire vijfsnaar en wilde dat ik daarop speelde. Het was zijn gig, dus ik deed het. Ik vond die vijfde snaar een beetje eng, maar het was goed te doen na wat oefenen. Nadat ik uit die band was, ging ik verder met viersnarige bassen tot ik deze BTB kreeg. Ik ben nu voor het eerst in mijn leven echt de vijfsnaar aan het ontdekken. Het heeft een andere benadering nodig, het is een soort andere taal. Ik speelde laatst voor het eerst met deze bas in Paradiso met Arp Frique en ik voelde het wel aan mijn linkerhand, ook omdat ik een blessure heb gehad. Ik had twee "momentjes", maar hey, ik ben een mens en geen robot. Ik zat even op de E-snaar in plaats van de A, ik herstelde me snel, maar ik dacht: opletten en oefenen, Mari! Het gaf me even een schop onder de kont.'

Wat gebruik je verder voor gear?

'Met Arp Frique & The Perpetual Singers had ik vroeger een Mu-Tron en nu een MXR Bass Envelope Filter. Daarnaast een delay en een oude Boss compressor. We spelen zonder in-ears, lekker hard en organisch, en ik vraag altijd om een Ampeg op de rider. Ik heb veel andere merken gespeeld, maar ik wil niks anders dan Ampeg. Ik heb op veel modellen gespeeld, van old school buizen tot moderne combo's en die klonken allemaal zoals ik wil.' ●

@marilonah

Marilonah Copra doet een masterclass op de Bridge Guitar Convention zaterdag 30 mei in Muziekgebouw Eindhoven, zie ook de voorgaande pagina's.

Arp Frique & The Perpetual Singers kun je gaan zien op festival Down The Rabbit Hole 3-5 juli.